

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 18C/37/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712209080
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janette Nôtová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6712209080.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudkyňou Mgr. Janette Nôtovou, v právnej veci žalobcu: Československá obchodní banka, a. s., Radlická 333/150, 150 57 Praha 5, IČO: 00 001 350, proti žalovanému: I. N., nar. XX. XX. XXXX, M. XX, XXX XX L., občan SR, zastúpeného opatrovníkom O. Ť., súdnou tajomníčkou Okresného súdu G., o zaplatenie sumy 114.297,03 Kč s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 62.389,69 Kč a úrok vo výške 13,9 % ročne zo sumy 62.329,69 Kč od 25. 04. 2009 do 25. 06. 2009 v sume 1.471,66 Kč, úrok z omeškania zo sumy 63.861,35 Kč

- vo výške 8,5 % ročne od 26. 06. 2009 do 31. 12. 2009,
- vo výške 8 % ročne od 01. 01. 2010 do 30. 06. 2010,
- vo výške 7,75 % ročne od 01. 07. 2010 do 30. 06. 2012,
- vo výške 7,50 % ročne od 01. 07. 2012 do 31. 12. 2012,
- vo výške 7,25 % ročne od 01. 01. 2013 do 31. 12. 2013,
- vo výške 7,05 % ročne od 01. 01. 2014 do konca platnosti tejto sadzby a následne vo výške úroku z omeškania vo výške repo sadzby stanovenej ČNB platnej pre prvý deň každého ďalšieho kalendárneho polroku zvýšeného o sedem percentuálnych bodov až do zaplatenia, to všetko v lehote do 3 (troch) dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti sa žaloba žalobcu z a m i e t a .

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 24,43 € za zaplatený súdny poplatok v lehote do 3 (troch) dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Súd v y h l a s u j e za neprijateľné zmluvné podmienky:

-časť I/ bod 7 - úrok z omeškania v časti „splátky istiny po termíne splatnosti budú ďalej úročené úrokovou sadzbou uvedenou v čl. 1, bod 5 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a k nej navyiac sadzbou úroku z omeškania“ Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 18. 08. 2008,

-časť I/ bod 5 - úročenie a poplatky za úver v časti „ČSOB je oprávnená účtovať aj ďalšie poplatky v súlade so Sadzobníkom poplatkov ČSOB“ Zmluvy o úvere zo dňa 18. 08. 2008 v spojení so Sadzobníkom pre fyzické osoby - občanov Československej obchodní banky, a. s. v znení k 01. 02. 2009 v časti D úveru, v časti „upomínka k uhrazení dlužné částky - 300,-- Kč, výzva k uhrazení dlužné částky - 500,-- Kč“.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podal na tunajšom súde dňa 11. 06. 2012 žalobu, ktorou sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu čiastku 114.297,03 Kč s 13,9 %-ným ročným úrokom z istiny 64.526,18 Kč od 29. 05. 2010 do zaplatenia a so 7,75 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 66.172,18 Kč od 29. 05. 2012 do konca platnosti tejto sadzby a následne s úrokom z omeškania vo výške repo

sadzby stanovenej ČNB a platnej pre prvý deň každého ďalšieho kalendárneho polroku zvýšené o 7 percentuálnych bodov až do úplného zaplatenia. Rovnako si uplatnil náhradu trov súdneho konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že účastníci konania uzavreli dňa 18. 08. 2008 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 70.000,-- Kč. V zmluve sa žalovaný zaviazal, že za vyčerpaný a nesplatený úver bude platiť úroky vo výške 13,90 % ročne. Žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky vrátane úroku od 25. 09. 2008 do 25. 08. 2013 v pravidelných mesačných splátkach vždy k 25-temu dňu v mesiaci vo výške 1.631,-- Kč. Podľa bodu 1.7 zmluvy bolo dojednané, že ak žalovaný nedodrží termín a výšku splátok alebo nesplatiť ostatné peňažné záväzky vyplývajúce zo zmluvy, bol dojednaný úrok z omeškania vo výške 15 % ročne z čiastok, ktoré bol žalovaný povinný zaplatiť. K tomu však žalobca konštatoval, že toto zmluvné dojednanie sa považuje za neplatné a preto žiada priznať zákonný úrok z omeškania, čo je v súlade s doterajšou judikatúrou. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery zo dňa 01. 01. 2008 a Všeobecné obchodné podmienky žalobcu zo dňa 01. 06. 2008. Žalovaný sa dostal do omeškania už s prvou splátkou spotrebiteľského úveru a následne žalovaný splácal úver nepravidelne a v rôznych výškach. Posledná platba bola poukázaná dňa 25. 03. 2009 vo výške 3.451,-- Kč. Upomienkou zo dňa 30. 03. 2009 bol žalovaný vyzvaný na zaplatenie dlžnej čiastky ako aj upomienkou zo dňa 25. 05. 2009. Žalovaný však naďalej neplnil svoje zmluvné záväzky, preto žalobca pristúpil k zosplateniu úveru ku dňu 25. 06. 2009, postupoval tak v súlade s článkom 9.1 zmluvy a bod 8 Obchodných podmienok. Žalovaný bol vyzvaný na zaplatenie zostávajúcej čiastky úveru vrátane príslušenstva najneskôr do 06. 07. 2009. Žalovaný na výzvu žalobcu nereagoval úhradou žiadnej čiastky. Ďalej žalobca v súlade s ustanovením čl. 5, bod 9 Obchodných podmienok v nadväznosti na § 330 ods.2 Obchodného zákonníka, započítal platby žalovaného na úhradu poplatkov, istiny a úroku. Poplatky za výzvy a upomienky boli účtované v súlade so Sadzobníkom ČSOB pre fyzické osoby - občanov v znení k 01. 02. 2009 a to poplatok za jednotlivú výzvu vo výške 500,-- Kč, poplatok za upomienku vo výške 300,-- Kč. Rovnako si žalobca uplatňoval aj poplatok za správu úveru vo výške 60,-- Kč za obdobie apríl, máj, jún 2009, mesačný poplatok za poistenie úveru vo výške 83,-- Kč za obdobie apríl, máj 2009, podľa bodu 1.8 Zmluvy, resp. bodu 3 Prihlášky k poisteniu zo dňa 18. 08. 2008, ktorá bola súčasťou zmluvy. K 29. 05. 2012 potom dlh žalovaného činí nesplatenú istinu vo výške 64.526,18 Kč, zmluvný úrok vo výške 28.522,83 Kč, úrok z omeškania vo výške 19.602,02 Kč, poplatok 1.646,-- Kč, čo spolu činí žalovanú čiastku.

Súd vo veci rozhodol dňa 15. 08. 2012 platobným rozkazom č. k. 22Ro 119/2012 tak, že návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel. Keďže sa nepodarilo odporcovi doručiť platobný rozkaz do vlastných rúk, uznesením zo dňa 20. 09. 2013 bol vydaný platobný rozkaz v celom rozsahu zrušený.

Šetrením polície bolo zistené, že sa odporca na drese evidovaného pobytu dlhodobo nezdržiava (čl. 108), šetrením vo verejných registroch ani u príbuzných sa nepodarilo zistiť adresu jeho súčasného pobytu a títo nesúhlasili s prípadným zastupovaním odporcu v prejednávanej veci (čl. 124). Preto bol žalovanému ustanovený v konaní opatrovník O. Ľ., súdna tajomníčka Okresného súdu G. a to uznesením zo dňa 17.6.2015 (§ 29 ods. 2 O. s. p.). Opatrovníkovi odporcu bola žaloba doručená do vlastných rúk dňa 22. 06. 2015 spolu s výzvou, aby sa k nej vyjadril do 10-tich dní. Opatrovník žalovaného sa k žalobe nevyjadril.

Súd vo veci vykonal dokazovanie na pojednávaní v neprítomnosti účastníkov konania. Predvolanie na pojednávanie bolo účastníkom riadne a včas doručené, žalobca svoju neprítomnosť opakovane včas ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti konania a súhlasil, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti. Opatrovník žalovaného svoju neúčast' neospravedlnil, ani nepožiadaval z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, čím boli splnené podmienky ustanovenia § 101 ods.2 O. s. p.

Súd po oboznámení sa so žalobou žalobcu a pripojenými listinnými dôkazmi zistil nasledujúci skutkový a právny stav.

Účastníci konania uzavreli Zmluvu o úvere dňa 18. 08. 2008 podľa ustanovení § 269 ods.2 a nasl. a § 497 a nasl. Zákona č. 513/1991 Sb. Obchodného zákonníka. Zmluvu o úvere tvorila časť I/, Zmluva o ČSOB spotrebiteľskom úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, II/ Zmluva o úvere v ČSOB kreditná karta podľa § 497 Obchodného zákonníka, III/ Spoločné ustanovenia. V zmysle § 275 ods.1 Obchodného zákonníka sa strany dohodli, že každá z týchto zmlúv sa posudzuje samostatne. V časti I/ Zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa strany dohodli, že súčasťou zmluvy sú Obchodné podmienky pre ČSOB spotrebiteľské úvery zo dňa 01. 01. 2008 a Všeobecné obchodné podmienky ČSOB zo dňa

01. 06. 2008, s ktorými sa klient oboznámil a podpisom zmluvy o úvere vyslovuje s nimi svoj súhlas. Žalobca sa zaviazal po splnení zmluvných podmienok poskytnúť žalovanému peňažné prostriedky formou spotrebiteľského úveru do výšky úverového limitu 70.000,-- Kč. Peňažné prostriedky môžu byť čerpané ku dňu 18. 08. 2008, úver musí byť čerpaný jednorázovo. Podľa čl. 1, bod 5 bolo dojednané, že vyčerpaný a nesplatený úver alebo jeho časť bude úročený pevnou úrokovou sadzbou vo výške 13,90 % ročne. RPMN podľa Zákona č. 321/2001 Sb. činí 19,80 %. Za správu úveru bude ČSOB účtovať klientovi mesačný poplatok vo výške 60,-- Kč za každý aj započatý kalendárny mesiac. Klient sa zaväzuje platiť poplatok vždy do 25-teho dňa v mesiaci, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po uzavretí zmluvy. ČSOB je oprávnená účtovať aj ďalšie poplatky v súlade so Sadzobníkom poplatkov. Podľa čl. 1, bod 6 sa klient zaviazal splácať úrok s istinou v 60-tich mesačných anuitných splátkach po 1.631,-- Kč vždy do 25-teho dňa v mesiaci, pričom každá splátka bude obsahovať čiastku určenú na zaplatenie istiny a čiastku na zaplatenie úroku. Prvá splátka je splatná dňa 25. 09. 2008 a posledná je splatná 25. 08. 2013. Výška poslednej splátky závisí na priebehu splácania. V prípade, že klient bude splácať riadne a včas, posledná anuitná splátka bude rovnaká alebo nižšia ako dojednaná výška anuitnej splátky. Inak bude vyššia. Podľa čl. 1, bod 7 bolo dojednané, že splátky istiny po termíne splatnosti budú ďalšej úročené úrokovou sadzbou podľa čl. 1, bod 5 zmluvy a k nej navyše aj sadzbou úroku z omeškania. Poplatky neuhradené v termínoch splatnosti budú úročené len sadzbou úroku z omeškania. Podľa čl. 1, bod 8 je v súlade s Prihláškou k poisteniu, ktorá tvorí súčasť Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, klient poistený pre prípad smrti alebo plnej invalidity a pracovnej neschopnosti (varianta 1). Klient zároveň prehlásil, že sa oboznámil s obsahom poistnej zmluvy uzavretej medzi ČSOB ako poisťovníkom a ČSOB poisťovňou, a. s. ako poisťovateľom tak, ako je uvedené v dokumente - základné informácie o poistení k ČSOB spotrebiteľskému úveru.

Podľa Obchodných podmienok pre ČSOB spotrebiteľské úvery čl. 4, bod 2, z čiastok, so zaplatením ktorých je klient v omeškani, najmä pokiaľ ide o splácanie istiny, poplatkov, odmien a provízií alebo akéhokoľvek iného peňažného záväzku podľa zmluvy, je ČSOB oprávnená účtovať klientovi úroky z omeškania spôsobom a vo výške dohodnutej v zmluve. Podľa bodu 4 je ČSOB oprávnená účtovať klientovi za svoje služby poplatky podľa Sadzobníka poplatkov ČSOB. Podľa čl. 5, bod 6 úrok z omeškania je klient povinný uhradiť vždy k poslednému pracovnému dňu kalendárneho mesiaca a ku dňu splatenia úveru. Podľa bodu 9, v prípade, že v deň splatnosti nebude klient schopný uhradiť akúkoľvek splatnú čiastku podľa zmluvy v plnej výške, ČSOB je oprávnená stanoviť k úhrade, ktorej pohľadávky ČSOB, resp. ktorej časti pohľadávok ČSOB bude čiastočná splátka použitá (t. j. istina, úrok, úrok z omeškania, poplatky). Podľa čl. 9, bod 1, v prípade, že klient bude v omeškani so zaplatením akejkoľvek čiastky voči ČSOB, je ČSOB oprávnená kedykoľvek potom písomným oznámením odoslaným klientovi prehlásiť, že všetky jej pohľadávky z poskytnutého úveru sú splatné ku dňu uvedenému v tomto prehlásení.

Upomienkami zo dňa 30. 03. 2009, 09. 04. 2009 a 25. 05. 2009 bol žalovaný upozornený na neplnenie zmluvných povinností, t. j. platenie splátok úveru a zároveň bol upozornený na možnosť pristúpenia žalobcom k prehláseniu celého záväzku za predčasne splatného. Oznámením zo dňa 25. 06. 2009 bolo žalovanému oznámené, že žalobca prehlasuje pohľadávku z úveru k 25. 06. 2009 za splatnú a dlh vo výške 68.540,17 € je vrátane príslušenstva a poplatkov povinný zaplatiť do 06. 07. 2009.

Podľa Prihlášky k poisteniu zo dňa 18. 08. 2008 sa účastníci konania dohodli, že žalobca ako poisťník uzatvára so žalovaným ako poisteným Prihláškou k poisteniu a to u poisťovateľa ČSOB poisťovňa, a. s. pre variantu I/ - poistenie pre prípad smrti alebo plnej invalidity a poistenie pre prípad pracovnej neschopnosti. Poplatok za poistenie bol dojednaný na 83,-- Kč mesačne s tým, že v období splácania úveru je splatný spolu s úverovou splátkou a je účtovaný na farchu účtu klienta. Poistenie začína prvým dňom čerpania úveru a končí v deň poslednej splátky podľa Zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo posledným dňom kalendárneho mesiaca, v ktorom sa poistený dožije 65 rokov, pokiaľ nezanikne poistenie v súlade s poistnou zmluvou skôr. Podľa bodu 6, ak nie je zaplatený poplatok za poistenie, je poisťník oprávnený poisteného odhlásiť z poistenia a poistenie zaniká posledným dňom kalendárneho mesiaca, v ktorom bol poistený poisťníkom z poistenia odhlásený. Poistený v prihláške prehlásil, že sa oboznámil so Všeobecnými poistnými podmienkami pre životné poistenie, doplnkovými poistnými podmienkami pre prípad smrti alebo plnej invalidity ako aj doplnkovými poistnými podmienkami pre prípad pracovnej neschopnosti. Rovnako prehlásil, že poistené podmienky osobne prevzal.

Podľa Sadzobníka žalobcu pre úvery bola výška poplatku za upomienku k zaplateniu dlžnej čiastky 300,-- Kč a poplatok za výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky vo výške 500,-- Kč.

Žalobca doložil k návrhu históriu úverového účtu a prehľad platieb k 30. 05. 2012 na čl. 32 až 86 spisu, súd však konštatuje, že sa jedná o výtlačok z interného vedenia úverového účtu žalovaného, ktorý je však pre súd neprehľadný a nepreskúmateľný.

Z prehľadu platieb povinného však vyplýva, že tento uhradil celkovo čiastku 14.507,23 €, z čoho bolo použité na úhradu poplatkov suma 3.197,49 Kč a na úroky z omeškania suma 9,85 Kč. K tomu na výzvu súdu žalobca uviedol, že poplatok vo výške 639,49 Kč bol účtovaný ako poplatok za poskytnutie úveru dňa 25. 09. 2008, z úhrady dňa 29. 10. 2008 bola zaúčtovaná na poplatky suma 343,-- Kč a 1,64 Kč na úrok z omeškania, z úhrady dňa 23. 01. 2009 bolo zaúčtované 700,-- Kč na poplatky a 8,21 Kč na úrok z omeškania a z úhrady dňa 25. 03. 2009 bolo zaúčtované 943,-- Kč na poplatky, zvyšok boli poplatky po 143,--Kč. Ďalej žalobca odôvodnil nárok na zmluvný úrok vyčíslený v celkovej sume 28.522,83 Kč od 25. 04. 2009 do 29. 05. 2012, ktorý bol vyčíslený k uvedenému dátumu pre účely podania žaloby. Žalobca poukázal na to, že úrok a jeho sadzba bola ustanovená v čl. 1, bod 5 zmluvy vo výške 13,9 % ročne s tým, že vyčerpaný a nesplatený úver alebo jeho časť bude úročený takto dohodnutou pevnou úrokovou sadzbou. Žalobca mal nárok na úrok k dátumu splatnosti splátky za predpokladu, že splátky budú uhrádzané v dohodnutom termíne a výške. Keďže žalovaný splátky nedodržiaval, žalobca mal nárok na úrok k dátumu 25. 04. 2009 a požaduje ho priznať až do zaplatenia. Ďalej bol účtovaný úrok z omeškania vo výške 19.602,02 Kč, ktorý bol vypočítaný od dátumu 25. 02. 2009, t. j. od dátumu, kedy bola splatná splátka, ktorá nebola zaplatená. Úrok z omeškania bol počítaný od dátumu, kedy žalovaný nezaplatil splátku splatnú a v plnej výške, a počíta sa zo súčtu zostatkov dlžnej istiny a dlžného poplatku. Účtovanie úroku bolo dojednané v čl. 1, bod 7 zmluvy, kedy bol dohodnutý úrok vo výške 15 % ročne. Avšak už v žalobe žalobca poukázal, že toto zmluvné dojednanie sa považuje za neplatné s prihliadnutím na výšku sadzby úroku z omeškania a preto žiadal zákonný úrok z omeškania, čo je v súlade s konštantnou judikatúrou. Úrok bol vyčíslený do 29. 05. 2012 pre účely podania žaloby. Úrok z omeškania bol vypočítaný zo súčtu zostatkov dlžnej istiny a dlžných poplatkov. K poplatkom žalobca doplnil, že v súlade so zmluvou čl. 1, bod 5, bol dojednaný poplatok za správu úveru ako mesačný poplatok vo výške 60,-- Kč splatný vždy do 25-teho dňa v mesiaci. Poplatok žalobca účtoval dňa 24. 04. 2009, 24. 05. 2009 a 24. 06. 2009. Celkovo na poplatku za správu úveru si uplatnil sumu 180,-- Kč. V súlade s čl. 1, bod 8 zmluvy bolo dojednané poistenie pre prípad smrti a plnej invalidity a pracovnej neschopnosti a žalovaný sa zaviazal uhrádzať poplatok za dojednanie poistenia vo výške 83,-- Kč mesačne, tiež vždy k 25-temu dňu v mesiaci, čo bolo v súlade s Prihláškou k poisteniu. Žalobca účtoval tento poplatok dňa 24. 09. 2009, 24. 05. 2009 a celkovo si účtoval za nezaplatený poplatok za poistenie úveru sumu 166,-- Kč. Napokon si žalobca uplatnil aj poplatky za upomienky a výzvy, ktoré boli účtované v súlade so Sadzobníkom poplatkov ČSOB pre fyzické osoby a to za upomienku 300,-- Kč (upomienka zo dňa 30. 03. 2009 účtovaná dňa 28. 03. 2009) a za výzvu po 500,-- Kč (výzva zo dňa 09. 04. 2009 účtovaná dňa 09. 04. 2009, výzva zo dňa 25. 05. 2009 účtovaná 26. 05. 2009). Celkovo za poplatky za upomienky a výzvy si žalobca uplatnil sumu 1.300,-- Kč.

Z podanej žaloby vyplýva, že žalobca je spoločnosťou so sídlom mimo územia Slovenskej republiky, ako aj záväzkový vzťah, z ktorého si navrhovateľ uplatňuje nárok (zmluva o úvere), bol uzavretý mimo územia Slovenskej republiky podľa právneho poriadku Českej republiky. Súd preto skúmal, či je vo veci daná právomoc slovenského súdu. Základnou normou, podľa ktorej sa posudzuje právomoc slovenského súdu v konaniach s medzinárodným prvkom je Zákon č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom (ďalej len MPS).

Podľa § 2 MPS, ustanovenia tohto zákona sa použijú, len pokiaľ neustanovuje niečo iné medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná alebo zákon vydaný na vykonanie medzinárodnej zmluvy.

Určovanie právomoci súdov vo veciach s medzinárodným prvkom v tomto konkrétnom prípade určuje Nariadenie Rady (ES) č. 44/2001 z 22. 12. 2000 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Brusel 1).

Podľa čl. 1, bod 1 Brusel 1, toto nariadenie sa uplatní v občianskych a obchodných veciach bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu.

Podľa čl. 15, bod 1 písm. b/ , Brusel 1, vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 4 a článku 5 bod 5, ak ide o zmluvu o úvere splatnom v splátkach alebo zmluvu o akejkoľvek inej forme úveru, ktorým sa má financovať predaj tovaru.

Podľa čl. 59 ods.1, Brusel 1, na určenie, či má účastník bydlisko v členskom štáte, ktorého súdom vo veci napadla žaloba, súd použije právny poriadok svojho štátu.

Podľa § 85 ods.1 O. s. p., všeobecným súdom občana je súd, v obvode ktorého má občan bydlisko, a ak nemá bydlisko, súd v obvode ktorého sa zdržuje.

Podľa § 86 ods.1 O. s. p., ak odporca, ktorý je občanom Slovenskej republiky, nemá všeobecný súd v tejto republike, je príslušný súd, v obvode ktorého mal tu posledné bydlisko.

Podľa § 87 písm. f/ O. s. p., popri všeobecnom súde odporcu je na konanie príslušný aj súd, v obvode ktorého má bydlisko spotrebiteľ, ak ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy.

Na základe citovaných noriem je daná právomoc aj príslušnosť tunajšieho súdu konať o žalobe žalobcu. Jedná sa o spotrebiteľský záväzkový vzťah na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, žalovaný vystupuje ako spotrebiteľ. Jedná sa o občana SR, jeho posledný známy pobyt bol v obvode Okresného súdu Zvolen.

V ďalšom súd zisťoval právnu úpravu, ktorá sa má použiť na prejednávajúcu vec. Určovanie rozhodného práva pre záväzkové vzťahy vo veciach s medzinárodným prvkom v tomto konkrétnom prípade (zmluva zo dňa 18.8.2008) určuje Dohovor o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky z 19. 06. 1980 (Dohovor), ku ktorému pristúpila Česká republika aj Slovenská republika (oznámenie MZV SR č. 474/2006 Z. z.).

Podľa čl. 1 ods. 1 Dohovoru, ustanovenia tohto dohovoru sa uplatnia na zmluvné záväzky vo veciach s medzinárodným prvkom.

Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru, zmluva sa spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia účastníci zmluvy. Voľba musí byť výslovná alebo musí dostatočne spoľahlivo vyplývať z ustanovení zmluvy alebo z okolností prípadu. Účastníci zmluvy si môžu zvoliť právny poriadok, ktorým sa bude spravovať celá zmluva alebo len jej časť.

Podľa čl. 5 ods. 1 Dohovoru, tento článok sa uplatní na zmluvy, ktorých predmetom je dodávka tovaru alebo poskytnutie služieb osobe ("spotrebiteľ") na účel, ktorý nemožno považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, ako aj na zmluvu o poskytnutí úveru na tento účel.

Ods. 2. bez ohľadu na ustanovenia článku 3 nemôžu účastníci zmluvy svojou voľbou práva zbaviť spotrebiteľa ochrany, ktorú mu poskytujú imperatívne normy štátu jeho obvyklého pobytu:

- ak uzavretiu zmluvy predchádzala osobitná ponuka alebo reklama v tomto štáte a spotrebiteľ podnikol v tomto štáte všetky kroky potrebné z jeho strany na uzavretie zmluvy, alebo
- ak druhý účastník zmluvy alebo jeho zástupca prevzal v tomto štáte objednávku spotrebiteľa, alebo
- ak ide o kúpnu zmluvu a spotrebiteľ cestoval z tohto štátu do iného štátu a tam zadal objednávku, za predpokladu, že cestu spotrebiteľovi zabezpečil predávajúci s cieľom podniknúť spotrebiteľa, aby si tovar kúpil.

Ods. 3. bez ohľadu na ustanovenia článku 4 sa pri absencii voľby rozhodného práva podľa článku 3 zmluvy uzavreté za okolností uvedených v odseku 2 tohto článku spravujú právnym poriadkom štátu obvyklého pobytu spotrebiteľa.

V tomto prípade súd po preskúmaní zmluvy konštatuje, že táto bola uzavretá podľa ust. § 269 ods. 2 a nasl. a § 497 a nasl. Zákona č. 513/1991 Sb. obchodného zákonníka platného v Českej republike, k uzavretiu zmluvy došlo na území ČR, jedným z účastníkov - veriteľom a poskytovateľom úveru bola banka so sídlom na území ČR, pričom súd z okolností prípadu nezistil možnosť postupovať podľa čl. 5 bod 2, 3 Dohovoru a preto sa na tento právny vzťah vzťahuje právo Českej republiky.

Súd vlastnou činnosťou z portálu právnych predpisov „ASPI“ zistil nasledovný právny stav platný v Českej republike.

Podľa § 52 ods. 1 z. č. 40/1964 Sb. Občanský zákoník (v znení úč. do 31.10.2009 - v platnom znení v čase uzavretia zmluvy - ďalej len „OZ“) spotrebiteľskými smlouvami jsou smlouvy kupní, smlouvy o dílo, případně jiné smlouvy, pokud smluvními stranami jsou na jedné straně spotřebitel a na druhé straně dodavatel. Podľa ods. 2 dodavateľom je osoba, ktorá při uzavírání a plnění smlouvy jedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti. Podľa ods. 3 spotřebiteľom je osoba, ktorá při uzavírání a plnění smlouvy nejedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti.

Podľa § 55 ods. 1 OZ, smluvní ujednání spotřebitelských smluv se nemohou odchýlit od zákona v neprospěch spotřebitele. Spotřebitel se zejména nemůže vzdát práv, které mu zákon poskytuje, nebo jinak zhoršit své smluvní postavení. Podľa ods. 2 ujednání ve spotřebitelských smlouvách ve smyslu § 56 se považují za platná, pokud se spotřebitel nedovolá jejich neplatnosti (§ 40a). Ovlivňuje-li však takové ujednání přímo i další ujednání smlouvy, může se spotřebitel dovolat neplatnosti celé smlouvy. podľa ods. 3 v pochybnostech o významu spotřebitelských smluv platí výklad pro spotřebitele příznivější.

Nemali by byť žiadne pochybnosti a navrhovateľ to ani nepopiera, že spor vznikol zo zmluvy uzavretej medzi obchodníkom pri výkone jeho obchodnej činnosti (poskytovanie bankových služieb) a odporcom ako spotrebiteľom jeho služby, t.j. že ide o spotrebiteľskú zmluvu a že sporný vzťah sa má posúdiť vo svetle cieľov smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách („smernica“). V súlade so štandardnou judikatúrou ESD (t. č. už aj a slovenských súdov) je súd povinný poskytnúť spotrebiteľovi ochranu ex offo (viď napr. rozsudok ESD č. C 397/11 Joros). Navrhovateľ vo svojom návrhu uvádzal, že zmluva bola uzavretá podľa § 497 a nasl. Zákona č. 513/1991 Sb. Obchodní zákonník (ďalej len „OBZ“).

Podľa § 261 ods. 1 OBZ, tato část zákona upravuje závazkové vztahy mezi podnikateli, jestliže při jejich vzniku je zřejmé s přihlédnutím ke všem okolnostem, že se týkají jejich podnikatelské činnosti. Podľa ods. 3 písm. d/ Touto částí zákona se řídí bez ohledu na povahu účastníků závazkové vztahy ze smlouvy o prodeji podniku nebo jeho částí (§ 476), smlouvy o nájmu podniku (§ 488b), zástavní právo k obchodnímu podílu (§ 117a), smlouvy o úvěru (§ 497), smlouvy o kontrolní činnosti (§ 591), smlouvy zasielateľské (§ 601), smlouvy o provozu dopravního prostředku (§ 638), smlouvy o tichém společenství (§ 673), smlouvy o otevření akreditivu (§ 682), smlouvy o inkasu (§ 692), smlouvy o bankovním uložení věci (§ 700), smlouvy o běžném účtu (§ 708) a smlouvy o vkladovém účtu (§ 716).

Podľa § 497 OBZ, smlouvou o úvěru se zavazuje věřitel, že na požádání dlužníka poskytne v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a dlužník se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky.

Podľa § 502 ods. 1 OBZ, od doby poskytnutí peněžních prostředků je dlužník povinen platit z nich úroky ve sjednané výši, jinak v nejvyšší přípustné výši stanovené zákonem nebo na základě zákona. Nejsou-li takto úroky stanoveny, je dlužník povinen platit obvyklé úroky požadované za úvěry, které poskytují banky v místě sídla dlužníka v době uzavření smlouvy. Jestliže strany sjednají úroky vyšší než přípustné podle zákona nebo na základě zákona, je dlužník povinen platit úroky ve výši nejvýše přípustné.

Podľa § 503 ods. 1OBZ, závazek platit úroky je splatný spolu se závazkem vrátit použité peněžní prostředky. Jestliže lhůta pro vrácení poskytnutých peněžních prostředků je delší než rok, jsou úroky splatné koncem každého kalendářního roku. V době, kdy má být vrácen zbytek poskytnutých peněžních prostředků, jsou splatny i úroky, které se jej týkají. Podľa ods. 2 Mají-li být poskytnuté peněžní prostředky vráceny ve splátkách, jsou v den splatnosti každé splátky splatny i úroky z této splátky.

Ustanovenia o závazkových vzťahoch podľa Obchodného zákonníka sa prednostne používajú v závazkových vzťahoch medzi podnikateľmi pri ich podnikateľskej činnosti. Môžu byť použité aj na iné závazkové vzťahy výslovne uvedené priamo v Obchodnom zákonníku (tzv. „absolútne obchodné vzťahy“), prípadne na základe dohody zmluvných strán podľa § 262 OBZ. Za stavu dualistickej právnej úpravy (dvojaká právna úprava rovnakých inštitútov súkromného práva v predpisoch občianskeho civilného práva a obchodného práva) je plošné vylúčenie občianskoprávnej úpravy

inštitútov súkromného práva a naopak paušalizovanie obchodného práva typického predovšetkým pre podnikateľskú sféru nenáležitú. Presadzovanie obchodného práva na inštitúty upravené v kódexe občianskych právach len s poukazom na argumentáciu o úveroch ako absolútnych obchodoch je argumentačne zjednodušené. Súdom prináleží súdna kontrola zmluvných podmienok a dokonca aj abstraktná kontrola zmlúv (§ 153 ods. 3, 4 O. s. p.) s cieľom vylúčiť zo života bežných ľudí neprimerané podmienky, ktoré zhoršujú kvalitu života a tak naplniť cieľ čl. 6 citovanej smernice „postarať sa, aby spotrebiteľov neprijateľné klauzuly v zmluvách nezaväzovali“. Ustanovenie § 55 ods. 1 OZ preto treba podľa názoru súdu vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Takýto výklad zákona považoval za ústavne konformný aj ÚS SR (uznesenie ÚS SR I. ÚS 402/2013). Na túto skutočnosť reagoval aj sám žalobca, ktorý si v žalobe uplatnil nárok na zaplatenie úrokov z omeškania podľa predpisov občianskeho civilného práva (hoci v zmluvnom vzťahu postupoval podľa predpisov obchodného práva, podľa ktorého je možné výšku úrokov z omeškania dohodnúť zmluvnými stranami).

Podľa § 517 ods. 1 OZ, dlužník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v prodlení. Jestliže jej nesplní ani v dodatečne primerané lhúťe vďiteľom mu poskytnutú, má vďiteľ právo od smlouvy odstúpiť; jde-li o plnění dělitelné, může se odstoupení vďitele za těchto podmínek týkat i jen jednotlivých plnění. Podľa ods. 2 jde-li o prodlení s plněním peněžitého dluhu, má vďiteľ právo požadovat od dlužníka vedle plnění úroky z prodlení, není-li podle tohoto zákona povinen platit poplatek z prodlení; výši úroků z prodlení a poplatku z prodlení stanoví prováděcí předpis.

Podľa § 1 NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 8. června 1994 č. 142/1994 Sb., kterým se stanoví výše úroků z prodlení a poplatku z prodlení podle občanského zákoníku úč. do 30.6.2010), Výše úroků z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o sedm procentních bodů. V každém kalendářním pololetí, v němž trvá prodlení dlužníka, je výše úroků z prodlení závislá na výši repo sazby stanovené Českou národní bankou a platné pro první den příslušného kalendářního pololetí.

Podľa údajov z internetovej stránky ČNB bola výška repo sadzby od 11.05.2009 stanovená na 1,5 %, od 07.08.2009 stanovená na 1,25 %, od 17.12.2009 stanovená na 1,0 %, od 07.05.2010 stanovená na 0,75 %, od 29.06.2010 stanovená na 0,5 %, od 01.10.2012 stanovená na 0,25 %, od 02.11.2012 stanovená na 0,05 %.

Podľa § 565 OZ, jde-li o plnění ve splátkách, může vďiteľ žádat o zaplacení celé pohledávky pro nesplnění některé splátky, jen bylo-li to dohodnuto nebo v rozhodnutí určeno. Toto právo však může vďiteľ použít nejpozději do splatnosti nejbližší splátky.

Podľa § 56 ods. 1 OZ, spotřebitelské smlouvy nesmějí obsahovat ujednání, která v rozporu s požadavkem dobré víry znamenají k újmě spotřebitele značnou nerovnováhu v právech a povinnostech stran. Podľa ods. 2 ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na smluvní ujednání, která vymezují předmět plnění smlouvy nebo cenu plnění.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právní úkon, který svým obsahem nebo účelem odporuje zákonu nebo jej obchází anebo se přičí dobrým mravům.

Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo se promlčí, jestliže nebylo vykonáno v době v tomto zákoně stanovené (§ 101 až 110). K promlčení soud přihlédne jen k námitce dlužníka. Dovolá-li se dlužník promlčení, nelze promlčené právo vďiteli přiznat.

Podľa § 101 OZ, pokud není v dalších ustanoveních uvedeno jinak, je promlčecí doba tříletá a běží ode dne, kdy právo mohlo být vykonáno poprvé.

Podľa § 122 ods. 1 OZ, lhůta určená podle dní počíná dnem, který následuje po události, jež je rozhodující pro její počátek. Polovinou měsíce se rozumí patnáct dní. Podľa ods. 2, Konec lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo let připadá na den, který se pojmenováním nebo číslem shoduje se dnem, na který připadá událost, od níž lhůta počíná. Není-li takový den v posledním měsíci, připadne konec lhůty na jeho

poslední den. Podľa ods. 3, Příkladne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbliže následující pracovní den.

Z ustanovenia § 5b Zák. č. 250/2007 Z. z. v znení z. č. 102/2014 Z. z. vyplýva, že orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Táto norma má aj procesnú povahu a citované ustanovenie § 5b nadobudlo účinnosť dňa 01.05.2014 (čl. XIV). Súdny Slovenskej republiky sú preto povinné skúmať ex offo aj prípadnú otázku premlčania či iné nároky spotrebiteľa, na ktoré sa inak vyžaduje, aby si ich účastník v konaní pred súdom uplatnil sám.

Podľa Článku 3 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

1. Zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

2. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu.

Podľa § 153 ods. 4 O. s. p., ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve 16ab) alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu súd konštatuje, že nárok žalobcu uplatnený žalobou v tomto konaní je len čiastočne dôvodný. Tak ako už bolo konštatované vyššie, súd posudzoval vzťah medzi účastníkmi konania ako záväzkovo-právny vzťah, ktorý vznikol na základe písomne uzavretej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobca si žalobou uplatnil celkový dlh vo výške 114.297,03 Kč, z ktorého nesplatená istina bola vyčíslená na 64.526,18 Kč. Súd však na základe preskúmania prehľadu platieb a spôsobu započítania na istinu úroky a poplatky (čl. 32) konštatuje, že okrem poplatku za vedenie účtu a poplatku za dojednanie poistenia v celkovej výške 143,-- Kč, zaúčtoval žalobca na splátkach zaplatených žalovaným dňa 18. 08. 2008 sumu 639,49 Kč ako poplatok za dojednanie úveru. Súd zistil, že zo zmluvy dojednanie takéhoto poplatku nevyplýva. Okrem toho v rovnaký deň malo dôjsť k čerpaniu spotrebiteľského úveru, čo znamená, že fakticky došlo k zníženiu výšky reálne poskytnutého úveru žalovanému o sumu poplatku. Súd komparatívne poukazuje aj na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe z 03. 05. 2011 (17U 192/10) týkajúceho sa poplatkov za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru. Podľa záverov uvedeného rozhodnutia predstavuje takýto poplatok neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože je mu účtovaný poplatok bez toho, aby banka spotrebiteľovi poskytovala skutočné protiplnenie. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak, tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa. Súd však konštatuje, že nenašiel v zmluve dojednanie o poplatku za sprostredkovanie úveru a preto dospel k záveru, že žalobca nepreukázal oprávnenosť účtovania predmetného poplatku, preto súd sumu zaplatenú žalobcom vo výške poplatku 639,49 Kč zarátal na úhradu istiny. Obdobne súd postupoval aj pri účtovaní poplatku z úhrady žalovaného zo dňa 29. 10. 2008, kedy bol účtovaný poplatok vo výške 343,-- Kč, z čoho 143,-- Kč sú poplatky za vedenie účtu a poistenie, sumu 200,-- Kč žalobca nepreukázal. Účtovanie poplatku z úhrady zo dňa 23. 01. 2009 vo výške 700,-- Kč, z čoho poplatok za vedenie účtu a poistenie 143,-- Kč prevyšuje o 557,-- Kč, ktoré účtovanie žalobca nepreukázal. Z úhrady zo dňa 25.

03. 2009 boli účtované poplatky 943,-- Kč, z čoho nad poplatok 143,-- Kč je suma 800,-- Kč. Okrem toho, z úhrady dňa 29. 10. 2008 bol započítaný úrok z omeškania vo výške 1,64 Kč a z úhrady dňa 23. 01. 2009 bol započítaný úrok z omeškania vo výške 8,21 Kč. Žalobca však nezdokladoval, za aké obdobie a najmä akú výšku sadzby úroku použil pri vyčíslení poplatkov, pretože pôvodne bola dojednaná výška poplatkov z omeškania v zmluve, avšak sám žalobca uviedol, že takéto dojednanie je neplatné a je potrebné postupovať v súlade s predpismi občianskeho práva. Žalobca súdu nezdokladoval, či postupoval takýmto spôsobom, preto uvedené účtovanie úrokov z omeškania súd nemal preukázané za oprávnené. V celkovej sume potom neoprávnené žalobca účtoval poplatky a úroky z omeškania v čiastke 2.196,49 Kč, ktorú sumu súd v prospech žalovaného ako spotrebiteľa zarátal na vyčíslenom zostatku istiny (64.526,18 Kč - 2.196,49 Kč) a teda oprávnená istina činí čiastku 62.329,69 Kč.

V časti uplatneného úroku vo výške 13,9 % ročne súd konštatuje, že žalobca si uplatnil uvedený úrok z nezaplatenej istiny od 25. 04. 2009, t. j. od splatnosti splátky, ktorá žalovaným uhradená nebola. Je zrejmé, že žalovaný poslednú splátku uhradil dňa 25. 03. 2009, ďalej žiadne splátky na predmetnom úvere už neuhradil. Súd však konštatuje, že v zmysle zákonnej úpravy Zmluvy o úvere podľa § 502 § 503 OBZ, je dlžník povinný platiť úroky z úveru od doby poskytnutia peňažných prostriedkov, pričom záväzok platiť úroky sa stáva splatným spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Je zrejmé, že zmluvný záväzok vrátiť peňažné prostriedky žalobcovi bol podľa Zmluvy o úvere dohodnutý v splátkach splatných podľa dojednania zmluvy. Žalobca však využil svoje právo v súlade s dojednaním v zmluve a v súlade s predpismi civilného práva a pristúpil k mimoriadnemu zosplateniu úveru a oznámil žalobcovi uplatnenie svojho práva ku dňu 25. 06. 2009. K tomuto dňu teda došlo k vyhláseniu splatnosti záväzku dlžníka vrátiť použité peňažné prostriedky a stal sa splatným aj úrok. Ďalšie platenie úroku po splatnosti záväzku vrátiť peňažné prostriedky právna úprava neupravuje. Žalobca sa však dovoľával zmluvnej úpravy a to podľa čl. 1 bod 7 zmluvy, kedy bolo dojednané, že splátky istiny po termíne splatnosti budú naďalej úročené dojednanou úrokovou sadzbou a k nej navyše aj sadzbou úroku z omeškania. Súd sa v ďalšom zaoberal, či takto dojednaná zmluvná podmienka spĺňa podmienku prijateľnosti a vyváženosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľských zmluvách. S obdobnou podmienkou sa už vysporiadal Krajský súd Prešov v rozsudku sp. zn. 6Co 190/2014 zo dňa 30. 06. 2015, v ktorom sa uvádza:

26. Úroky za poskytnutie úveru sa na rozdiel od odplaty za akúkoľvek inú odplacnú službu či kúpu tovaru odlišujú tým, že plynutím času narastajú (cena za poskytnutú službu narastá). Dohoda o platení úrokov za úver aj po splatnosti spôsobuje, že takéto úroky v skutočnosti navyšujú cenu za užívanie finančných prostriedkov za obdobie do dohodnutej alebo predčasne vyvolanej doby splatnosti a zneisťujú sankčný mechanizmus úrokov z omeškania. Takto dochádza k obchádzaniu inštitútu iného plnenia na účely aplikácie § 3a ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

27. Z dôvodov vysvetlených a uvedených vyššie, dohoda, podľa ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania prípadne ďalších sankciách platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky za poskytnutie úveru do splatenia úveru spôsobuje značnú nerovnováhu ku škode spotrebiteľa, predstavuje značné zhoršenie postavenia spotrebiteľa oproti zákonnému pravidlu, ktoré chráni spotrebiteľa v úverových vzťahoch pred nadmerným navýšením dlhu oproti výške úveru. Je nepravdepodobné, že by spotrebiteľ takúto dohodu individuálne vyjednal s dodávateľom, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne (C-415/2011, AZIZ).

28. Ako už odvolací súd vyššie uvádza, niet kogentnej úpravy o úrokoch popri úrokoch z omeškania. Zákon reguluje úroky za úver bez časovej úpravy a preto dohoda o takýchto úrokoch je odklonom od dispozitívnej úpravy a je nielen v neprospech spotrebiteľa, ale vyvoláva hrubú nerovnováhu v neprospech slabšej zmluvnej strany. Navyše sa takáto dohoda dostáva do rozporu aj s ustanovením § 3a n.n.87/1995 Zz.

29. Odvolací súd sa preto stotožňuje s prvostupňovým súdom o neplatnosti takejto dohody (o úrokoch popri úrokoch z omeškania) pre rozpor so zákonom (§39 a § 52 ods. 2 v spojení s § 517 ods.2 OZ).

30. K odvolacím námietkam odvolací súd ďalej poznamenáva.

34. Odvolateľ poukazuje na to, že úroky sú cenou a že ich nemožno zamieňať za úroky z omeškania. S týmto sa odvolací súd stotožňuje, a práve preto im súd priznal ich skutočný význam. Cenu (odplatu) za úver má žalobca právoplatne priznanú a mohol si ju už začať vymáhať. Argumentácia o užívaní peňažných prostriedkov zo strany žalovanej patrí medzi časté argumenty zástancov úrokov popri úrokoch z omeškania a opomína sa nelichotivý stav spôsobený úverovaním bez odbornej starostlivosti s podceňovaním bonity spotrebiteľa. Okolností prípadu nepotvrdzujú žiadne užívanie si peňazí, naopak ide už o utrpenie z peňazí a ich drastického nárastu po použití finančno-právnych sofistických konštrukcií. Ak by žalovaná peniaze užívala, nemala by dôvod žiadať 5 eurové splátky pri starostlivosti o dve maloleté deti z príjmu 245 Eur.

35. Téma neprimeraných úverových podmienok dlhodobo rezonuje. Štatistiky potvrdzujú nadmerné úverové zaťaženie, nepriaznivá sociálna situácia obyvateľstva, vysoký počet samovrážd a pokusov o samovraždu aj z finančných dôvodov, cca 3, milióny exekúcií, neprimerané úroky a poplatky, formálne oznámenie Európskej komisie (list Európskej komisie vláde Slovenskej republiky, list EK č. JUST/A3/RM/kb D (2010) 11360, list (porušenie) č. 2007/2495)

36. Odvolateľ argumentuje, že niet žiadnych zákonných ani zmluvných ustanovení limitujúcich povinnosť platiť úroky za úver. Odvolací súd poukazuje na to, že takýto mechanizmus existuje a práve bol vo vzťahu k žalobcovi aplikovaný. Ide o opatrenie súdnej moci v štáte s cieľom naplniť ciele smernice o nekalých zmluvných podmienkach.

37. V ďalšej časti odvolania odvolateľ poukazuje na ustanovenie § 16 zákona č. 129/2010 Z. z., ktoré podporuje úroky aj po splatnosti. K tomu odvolací súd poznamenáva, že vzhľadom na úver poskytnutý vo 2/2010 je uvedená norma so zreteľom na nepravú retroaktivitu na predmetnú vec nepoužiteľná. Zákon č. 129/2010 Z.z. nadobudol účinnosť dňa 2.4.2010. Bez ohľadu na to treba poznamenať, že citovaný zákon v ustanovení § 16 ods. 1 upravuje povinnosť platiť úroky pri predčasnom splatení spotrebiteľského úveru a nemá ani len zmienku o úrokoch po splatnosti úveru.

39. Odvolací súd poznamenáva, že dominus nad predčasným zosplatením je dodávateľ a povaha formulárových zmlúv je aj o panstve dodávateľa nad zmluvnými podmienkami, ktoré pre kontrakt sám pripravil vrátane primeraného sankčného mechanizmu za neplnenie povinnosti vrátiť úver.

40. Odvolateľ poukazuje na rozhodnutie NS SR R 59/98 o úrokoch z omeškania z úrokov a vykladá uvedené rozhodnutie tak, že Najvyšší súd v ňom konštatuje záver, že úroky z úveru patria veriteľovi až do jeho splatenia. Odvolací súd k tejto časti odvolania poukazuje na to, že súd nikdy nespochybnil úroky z omeškania zo žiadnej neskoro zaplatenej ceny produktu a preto ani z úrokov za úver, ktoré sú tiež cenou. Súd za neprípustné označil úroky popri úrokoch z omeškania a nie úroky z omeškania z úrokov. Tie sú v skutočnosti aj právoplatne priznané.

41. Pre poriadok odvolací súd konštatuje, že 1. úroky z úrokov (anatocizmus) sú pre odvolací súd neprijateľné. 2. Úroky z omeškania z úrokov (z ceny produktu) nie sú zakázané a v predmetnej veci sú právoplatne priznané. 3. Úroky popri úrokoch z omeškania navyšujú zákonný limit a preto sú v rozpore s § 517 ods. 2 OZ.

Súd sa v celom rozsahu stotožňuje s takouto právnou argumentáciou a preto nepriznal navrhovateľovi právo na účtovanie úroku z omeškania popri riadnych úrokoch a v citovanej časti vyhlásil zmluvnú podmienku za neprijateľnú, čím je neplatnou v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka. Súdom preto priznaný žalobcovi dojednaný úrok vo výške 13,9 % zo zostatku vyčíslenej istiny 62.329,69 Kč od splatnosti nezaplatenej splátky 25. 04. 2009 (tak ako si pôvodne uplatnil v žalobe) až do zosplatenia celého dlhu, t. j. do 25. 06. 2009, čo spolu činí 1.471,66 Kč. Od nasledujúceho dňa po zosplatení pohľadávky súd priznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania v súlade s predpismi občianskeho práva, a to zo sumy 63.861,35 Kč (istina 62.329,69 Kč, úrok 1.471,66 Kč, poplatok za vedenie účtu 60,-- Kč) od 26. 06. 2009 do zaplatenia.

K uplatneným poplatkom súd uvádza. Žalobca si uplatnil poplatky za upomienky a výzvy v celkovej čiastke 1.300,-- Kč. Súdom preskúmané dojednanie, kedy žalobca poukazoval na čl. 1, bod 5 zmluvy, podľa ktorého bol žalobca oprávnený účtovať poplatky v súlade so Sadzobníkom poplatkov ČSOB. Podľa doloženého Sadzobníka pre fyzické osoby - občanov v znení k 01. 02. 2009 (čl. 28, 29) bola

v časti D - úvery, stanovená sadzba za upomienku k zaplateniu dlžnej čiastky vo výške 300,-- Kč a výzva k zaplateniu dlžnej čiastky vo výške 500,-- Kč. Po preskúmaní takto stanovených poplatkov súd konštatuje, že sa tieto javia ako zjavne nepríjemné poplatkovému úkonu. Cena poplatkového úkonu, ktorá sa vyžaduje od spotrebiteľa je podstatne vyššia než cena, ako sú celkové náklady za službu (najmä poštové výdavky) a preto ju možno hodnotiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd preto vo výroku rozsudku vyhlásil v tejto časti zmluvu spolu so Sadzobníkom, ktorá určuje povinnosť žalovanému uhrádzať uvedené súdne poplatky za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Preto v tejto časti súd nárok navrhovateľa považoval za nedôvodný. V zmluve medzi účastníkmi konania bol dojednaný poplatok za správu úveru 60,-- Kč mesačne. Žalobca si v žalobe uplatnil poplatok za správu úveru, ktorý bol žalobcom účtovaný dňa 24. 04. 2009, 24. 05. 2009, 24. 06. 2009. V súlade so zmluvou bol poplatok splatný mesačne vždy do každého 25-teho dňa, to znamená, že bol splatný dňa 25. 04. 2009, 25. 05. 2009 a 25. 06. 2009. Keďže súd bol povinný ex offa preskúmať nárok aj z hľadiska premlčania, súd konštatuje, že uvedené poplatky mohol žalobca účinne uplatniť na súde v trojročnej premlčacej lehote počítanej odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých poplatkov, pričom žaloba bola podaná na súde dňa 11. 06. 2012. Z uvedeného vyplýva, že súd mohol žalobcovi priznať jedine poplatok splatný dňa 25. 06. 2009 spolu s príslušným úrokom z omeškania. V časti poplatkov vo výške 120,-- Kč s príslušenstvom preto súd návrh žalobcu zamietol, nakoľko v tejto časti jeho nárok považuje za premlčaný. V časti poplatkov za poistenie úveru súd konštatuje, že v súlade s čl. 1, bod 8, 9 a príhláškou k poisteniu sa žalovaný zaviazal uhrádzať poplatok za poistenie vo výške 83,-- Kč mesačne a to k dátumu splatnosti poplatku za správu úveru, t. j. vždy do každého 25-teho dňa v mesiaci. Žalobca si uplatnil poplatok účtovaný dňa 24. 09. 2009 a 24. 05. 2009. Pri poplatku splatnom 25. 05. 2009 po preskúmaní premlčacej lehoty súd rovnako konštatuje, že sa jedná o premlčaný nárok a preto v tejto časti nebolo možné žalobe žalobcu vyhovieť. Pokiaľ ide o poplatok účtovaný dňa 24. 09. 2009, súd konštatuje, že k zosplateniu úveru došlo 25. 06. 2009, pričom nie je zrejmé, prečo žalobca následne dňa 24. 09. 2009 účtoval 1x poplatok za poistenie. V tejto časti jeho nárok súd považuje za nepreukázaný a ani uvedený poplatok súd žalobcovi nepriznal.

Na základe uvedeného potom súd o nároku žalobcu rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania rozhodoval súd podľa § 142 ods.2 O. s. p., kedy patrí nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu. Žalobcovi bola priznaná suma 62.389,69 Kč, čo predstavuje úspech vo výške 54,6 % z pôvodne žalovanej sumy 114.297,03 Kč. Pri priznaní náhrady trov konania sa však od úspechu odratáva neúspech (54,6 % - 45,4 %) a žalobcovi patrí pomerná náhrada trov konania v rozsahu 9,2 %. Žalobca zaplatil súdny poplatok v celkovej sume 265,50 € a preto mu patrí pomerná časť náhrady za zaplatený súdny poplatok vo výške 24,43 €, ktorú bude žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších

predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
10. bol odvolacím súdom schválený zmier,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa,

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).